

Curtea Supremă de Justiție
ÎNCHEIERE

18 iunie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supreme de Justiție
Completul de judecată în componență:
Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Eremciuc Ghenadie și Roic-Botezatu Lilia,

a examinat admisibilitatea recursului declarat de către avocatul *Mîrzîncu Aurelia* în numele inculpatului Nicolaev Vadim, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2023, în cauza penală în privința lui

Nicolaev Vadim xxxxx, născut la xxxxxx, originar și domiciliat în xxxxx,

Termenii de examinare:
prima instanță: 04.10.2019 – 02.11.2020;
instanța de apel: 01.12.2020 – 22.11.2022;
instanța de recurs: 08.02.2023 – 18.06.2024.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, completul de judecată,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 02 noiembrie 2020, *Nicolaev Vadim* a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a constatat că, Nicolaev Vadim, potrivit ordonanței de punere sub învinuire și prin rechizitoriu, a fost învinuit de faptul că, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților actului juridic nul sau anulabil, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului stabilit, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând în calitate de cofondator al SRL „Lombard NG AURZON”, cod fiscal xxxxx, adresa juridică mun. xxxxx, sub pretextul confecționării bijuteriilor din aur, la data de 04.04.2019, aproximativ ora 19:00 a solicitat și a primit de la cet. Gîrbu Vasile mijloace financiare în sumă de 25 700 lei și obiecte confecționate din aur cu masa da 29,04 gr. în valoare de 12 196,8 lei, pe care le-a însușit, din start neavând intenția de a-și onora obligațiile asumate.

Ulterior, după adresarea victimei cu o plângere pe caz în adresa organelor de drept, în intervalul de timp 02 - 06 august 2019, Nicolaev Vadim i-a restituit obiectele confecționate din aur cu masa de 29,04 gr. în valoare de 12 196,8 lei, însă mijloacele financiare în sumă de

25 700 lei-a însușit și folosit în scopuri personale, cauzându-i părții vătămate Gîrbu Vasile un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 25 700 lei.

Acțiunile inculpatului *Nicolaev Vadim* au fost încadrate juridic în baza art. 190 alin.(1) Cod penal, conform indicilor calificativi – *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, actului juridic, și dacă încheierea căruia este determinată de comportamentul dolosiv și viclean, care a produs daune considerabile.*

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, procurorul a declarat apel, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul *Nicolaev Vadim* să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.190 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale.

3.1. În motivarea cererii de apel procurorul a invocat că, prima instanță a pus la baza sentinței de achitare declarațiile inculpatului, care nu a recunoscut vina, a negat săvârșirea infracțiunii și a depus declarații convenabile pentru acesta și anume că relațiile apărute între el și partea vătămată sunt de ordin civil, fapt confirmat de către ultimul de nenumărate ori atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată.

Procurorul a menționat că, prima instanță nu a luat în considerație declarațiile părții vătămate Gîrbu Vasile date în cadrul ședinței de judecată, care a declarat că *Nicolaev Vadim*, abuzând de încrederea sa, a însușit de la el suma 25 700 lei și obiecte confecționate din aur cu masa de 29,04 gr., în valoare de 12 196,8 lei. Atât banii, cât și aurul i-au fost predate lui *Nicolaev Vadim* în scopul confecționării unor bijuterii din aur la 04.04.2019, în incinta SRL „Lombard NG AURZON”, amplasat în mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor 49. Tot atunci a fost întocmită și eliberată chitanța nr. 31, prin care *Nicolaev Vadim* confirmă recepționarea banilor și aurului de la cet. Gîrbu Vasile în scopul confecționării unui lanț și a unei cruci din aur, termenul de predare fiind indicat 25.04.2019.

Partea vătămată a mai declarat că, după expirarea acestui termen nu a fost niciodată telefonat de *Nicolaev Vadim* și anunțat despre faptul că confecționarea bijuteriilor necesită timp suplimentar, din contra, se eschiva să răspundă la telefon, ulterior telefonul a fost deconectat, iar la domiciliu și atelier nu era de găsit. La momentul predării banilor și aurului în atelier era numai *Nicolaev Vadim*, alte persoane nu a văzut să activeze. Doar după ce s-a adresat cu o plângere în adresa poliției la 30.07.2019, în perioada de 02-06 august 2019, *Nicolaev Vadim* i-a restituit aurul în starea în care l-a recepționat (29 gr.). Din august 2019 până în prezent doar a făcut promisiuni referitor la restituirea sumei de 25 700 lei. Astfel, partea vătămată a menționat că, *Nicolaev Vadim* i-a însușit pentru necesități personale suma de bani, deoarece articolele din aur oferite în aprilie 2019, nu au suferit careva modificări.

Procurorul a ținut să evidențieze faptul că, inculpatul a urmărit doar scopul însușirii bunurilor cet. Gîrbu Vasile și din start nu a avut intenția de a-și onora obligațiunile asumate, deoarece articolele din aur au fost restituite doar după ce a fost pornită urmărirea penală, fără careva modificări.

Luând în considerație cele punctate supra, procurorul a menționat că acțiunile inculpatului au caracter infracțional și conțin toate elementele infracțiunii imputate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2022, a fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care *Nicolaev Vadim* a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal și în baza acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel analizând și apreciind probele, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, conform cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concluzentii, utilității și

veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a constatat că: *Nicolaev Vadim, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților actului juridic nul sau anulabil, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului stabilit, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând în calitate de cofondator al SRL „Lombard NG AURZON”, cod fiscal xxxxx, adresa juridică xxxxxx, sub pretextul confecționării bijuteriilor din aur, la data de 04.04.2019, aproximativ ora 19:00 a solicitat și a primit de la cet. Gîrbu Vasile mijloace financiare în sumă de 25 700 lei și obiecte confecționate din aur cu masa da 29,04 gr. în valoare de 12 196,8 lei, pe care le-a însușit, din start neavând intenția de a-și onora obligațiile asumate.*

Ulterior, după adresarea victimei cu o plângere pe caz în adresa organelor de drept, în intervalul de timp 02 - 06 august 2019, Nicolaev Vadim i-a restituit obiectele confecționate din aur cu masa de 29,04 gr. în valoare de 12 196,8 lei, însă mijloace financiare în sumă de 25 700 le-a însușit și folosit în scopuri personale, cauzându-i părții vătămate Gîrbu Vasile un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 25 700 lei.

Cu toate că inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea faptelor imputate, instanța de apel a considerat că vina acestuia în săvârșirea infracțiunii încriminate a fost confirmată, prin următoarea sistemă de probe analizate și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, și anume prin: *declarațiile părții vătămate Gîrbu Vasile*(f. d. 168-169); *plângerea din 13 iunie 2019*, conform căreia cet. Gîrbu Vasile solicită atragerea la răspundere penală a cet. Nicolaev Vadim (f. d. 14); *procesul-verbal privind actele de constatare din 13.06.2019*, cu planșa fotografică, potrivit căruia cet. Gîrbu Vasile solicită atragerea la răspundere penală a cet. Nicolaev Vadim, (f. d. 16-35); *copia chitanței nr. 321 eliberată de „Salon Atelier de Bijuterii” beneficiarului Gîrbu Vasile*, prin care se confirmă că, Gîrbu Vasile la data de 04.04.2019 a predat un lanț din aur cu masa de 60 gr. și o cruce din aur cu masa de 25 gr., precum și a achitat un avans în sumă de 25 700 lei (f. d. 36); *plângerea din 30 iulie 2019*, conform căreia cet. Gîrbu Vasile solicită atragerea la răspundere penală a cet. Nicolaev Vadim (f. d. 58); *procesul-verbal de ridicare din 31.07.2019*, prin care de la partea vătămată Gîrbu Vasile a fost ridicată și anexată la materialele cauzei penale chitanța nr. 321 eliberată la 04.04.2019 de Nicolaev Vadim (f. d. 63); *procesul-verbal de examinare a obiectului din 31.07.2019* (f. d. 65-66).

Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului Nicolaev Vadim de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal, instanța de apel a statuat că în urma analizei probatoriului administrat în prezenta cauză, s-a stabilit cu certitudine prezența elementelor infracțiunii vizate în acțiunile inculpatului, conform următoarelor semne calificative – *„escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, actului juridic anulabil, și dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv și viclean care a produs daune considerabile”*.

În acest context, instanța de apel notificând elementele constitutive ale infracțiunii de escrocherie, a menționat că în speță *obiectul material* al infracțiunii specificate îl reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

Raportând la caz, instanța de apel a reținut că, obiect al infracțiunii în speță îl constituie mijloacele financiare în sumă de 25 700 lei și obiectele confecționate din aur cu masa da 29,04 gr. în valoare de 12 196,8 lei, care au fost dobândite ilegal, prin inducerea în eroare a victimei și prin prezentarea ca adevărată a faptelor mincinoase, în privința naturii obiectului, de către

inculpatul Nicolaev Vadim, cauzând astfel părții vătămate Gîrbu Vasile un prejudiciu în proporții considerabile în valoare de 25 700 lei.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inacțiuni): a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în înșelăciune sau abuz de încredere; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv al cărui mărime are un caracter considerabil; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

În speță, din probatoriului administrat în prezenta cauză, instanța de apel a constatat că faptele prejudiciabile comise de inculpatul Nicolaev Vadim, s-au manifestat prin faptul că, dânsul, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților actului juridic nul sau anulabil, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului stabilit, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând în calitate de cofondator al SRL „Lombard NG AURZON”, sub pretextul confecționării bijuteriilor din aur, la data de 04.04.2019, aproximativ ora 19:00, a solicitat și a primit de la cet. Gîrbu Vasile mijloace financiare în sumă de 25 700 lei și obiecte confecționate din aur cu masa da 29,04 gr. în valoare de 12 196,8 lei, pe care le-a însușit, din start neavând intenția de a-și onora obligațiile asumate.

Concomitent, instanța de apel a constatat intenția directă a inculpatului Nicolaev Vadim de a dobândi ilicit bunurile părții vătămate, prin inducerea în eroare, prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților actului juridic nul sau anulabil.

În cadrul cercetării judecătorești, apreciind materialele probatorii administrate la dosar, instanța de apel a constatat că, inculpatul Nicolaev Vadim a exploatat raporturile de încredere formate între acesta și partea vătămată Gîrbu Vasile, având în vedere faptul că, partea vătămată avea certitudinea că, inculpatul îi va confecționa bijuteriile de aur. Or, din declarațiile părții vătămate Gîrbu Vasile rezultă că, inculpatul Nicolaev Vadim a ținut bijuteriile la el un an de zile, iar înțelegerea cu Nicolaev Vadim a fost de a efectua lucrările la bijuterii în decurs de o lună și jumătate. Nicolaev Vadim a restituit bijuteriile, mijloacele bănești doar după ce s-a adresat la poliție, la care a întocmit și recipisă.

Astfel, instanța de apel a punctat faptul că, inculpatul Nicolaev Vadim a indus în eroare partea vătămată, prin prezentarea ca adevărată a faptelor mincinoase, în privința naturii obiectului, creând părții vătămate Gîrbu Vasile impresia falsă că ultimul va confecționa bijuteriile de aur, însă inculpatul a urmărit scopul dobândirii ilicite a bunurilor părții vătămate prin inducerea în eroare, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților actului juridic nul sau anulabil, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului stabilit și sub pretextul confecționării bijuteriilor din aur, la data de 04.04.2019, aproximativ ora 19:00 a solicitat și a primit de la cet. Gîrbu Vasile mijloace financiare în sumă de 25 700 lei și obiecte confecționate din aur cu masa da 29,04 gr. în valoare de 12 196,8 lei, pe care le-a însușit, din start neavând intenția de a-și onora obligațiile asumate.

Ulterior, după adresarea victimei cu o plângere în adresa organelor de drept, în intervalul de timp 02 - 06 august 2019, Nicolaev Vadim i-a restituit obiectele confecționate din aur cu masa de 29,04 gr. în valoare de 12 196,8 lei, însă mijloace financiare în sumă de 25 700 le-a însușit și folosit în scopuri personale, cauzându-i părții vătămate Gîrbu Vasile un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 25 700 lei.

Instanța de apel a accentuat că, la caz prima instanță eronat a apreciat mijloacele de probă administrate la dosar și eronat a concluzionat asupra faptului că, la caz, sunt prezente

relații civile dintre inculpatul Nicolaev Vadim și partea vătămată Gîrbu Vasile, deoarece s-a constatat că inculpatul a acționat prin inducerea în eroare, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților actului juridic nul sau anulabil, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului stabilit.

În contextul celor relevate supra, instanța de apel a constatat că raporturile dintre inculpatul Nicolaev Vadim și partea vătămată Gîrbu Vasile poartă un caracter exclusiv penal. Probele administrate la dosar confirmă intenția directă, cu scop de cupiditate a inculpatului Nicolaev Vadim, prin ce a fost realizată latura subiectivă a infracțiunii de escrocherie.

În concluzie, instanța de apel a menționat că în speța dată s-a constatat cu certitudine, în baza materialelor dosarului penal că, inculpatul Nicolaev Vadim a comis infracțiunea prevăzută de art. art. 190 alin. (1) Cod penal.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art. 16 Cod penal se atribuie la categoria infracțiunii mai puțin gravă, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat - vina în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut, s-a eschivat de a se prezenta în instanța de apel, anterior nu a fost condamnat, de lipsa circumstanțelor atenuante sau agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia - inculpatul este căsătorit, are un copil minor la întreținere, a restituit bunurile părții vătămate Gîrbu Vasile, ultimul neavând careva pretenții față de inculpat, considerând că realizarea scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a făptuitorului, precum și de prevenire a comiterii de către acesta a unor noi infracțiuni poate fi atins prin stabilirea lui Nicolaev Vadim, a unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, avocatul *Mîrzîncu Aurelia* în numele inculpatului a declarat recurs, prin care solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței de achitare fără modificări.

5.1. În motivarea recursului declarat, avocatul menționează că, instanța de apel eronat a ajuns la concluzia precum că acțiunile inculpatului sunt de ordin penal, or inculpatul niciodată nu a negat că a existat între el și partea vătămată un contract.

Avocatul menționează că, inculpatul nu și-a recunoscut vina și a explicat că îl cunoaște pe Gîrbu Vasile, în trecut au învățat împreună la ASEM. Gîrbu Vasile l-a telefonat prin intermediul internetului cu propunerea de a-i confecționa un lanț și o cruce din aur după schița sa personală. A primit de la Gîrbu Vasile aurul, avansul și după care a început să-i facă comanda. Nu a îndeplinit comanda la timp, deoarece comanda nu era simplă, era în model 3D și necesita mai mult timp pentru efectuarea acesteia. Fiecare pas al comenzii îl comunica prin intermediul aplicației "Viber", îi transmitea schița și fotografia, după care Gîrbu Vasile a spus că nu are timp să mai aștepte fiindcă urmează să plece peste hotare și să-i returneze banii și aurul. Data exactă nu și-o amintește, dar în luna iunie i-a returnat aurul, s-au înțeles verbal ca după o perioadă să-i returneze banii, astfel după ce a vândut aurul care a fost procurat pentru comanda lui, i-a întors banii. În ambele cazuri partea vătămată i-a eliberat o recipisă că nu are pretenții morale și materiale față de el.

Recurentul indică că, prima instanță corect a reținut că, procurorul nu a prezentat probe care ar dovedi că acțiunile lui Nicolaev Vadim au fost îndreptate spre dobândirea ilicită, cu un comportament dolosiv și viclean, bunurile lui Gîrbu Vasile, sub pretextul confecționării bijuteriilor din aur.

Prima instanță corect a statuat că, deși inculpatul Nicolaev Vădim nu ar fi respectat termenul de efectuare a lucrărilor stabilit de comun acord cu partea vătămată Gîrbu Vasile, acest fapt nu poate servi temei de atragere a persoanei la răspundere penală, inclusiv acțiunile lui nu pot fi calificate ca escrocherie. Or, în urma unei analize minuțioase a declarațiilor părții

vătămate Gîrbu Vasile făcute în cadrul ședinței de judecată în coroborare cu celelalte probe cercetate potrivit principiului nemijlocirii, se deduce că acesta cunoștea că lucrările legate de confecționarea bijuteriilor solicitate de el au început, însă din anumite motive (inculpatul a fost bolnav, angajații care se ocupau de comandă erau ocupați), termenul stabilit a fost depășit. Mai mult, din conversația dusă de inculpatul Nicolaev Vadim și partea vătămată Gîrbu Vasile prin intermediul aplicației "Viber" se confirmă faptul că, inculpatul Nicolaev Vadim nu a avut intenția de a se eschiva de la îndeplinirea obligațiilor sumate față de partea vătămată Gîrbu Vasile, conversațiile având un caracter continuu și permanent (f.d. 19-34).

De asemenea, prima instanță a reținut și faptul că în ședința de judecată partea vătămată Gîrbu Vasile a declarat că inculpatul Nicolaev Vadim i-a restituit bunurile (lanțul și crucea din aur), mijloacele financiare în suma de 25 700 lei, achitate în calitate de avans, precum și suma de 8 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Astfel, prima instanță a apreciat ca fiind pertinente argumentele părții apărării referitor la faptul că în acțiunile lui Nicolaev Vadim lipsește comportamentul dolosiv și viclean, or, din conținutul probelor prezentate de acuzatorul de stat instanța nu poate deduce acest fapt.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1), pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul *Guțan Pavel* a depus referință asupra recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia ca vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Conform prevederilor Legii nr. 246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), art. XI alin. (3), *recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.*

Totodată, din textul legii menționate, rezultă că procedura de examinare a admisibilității recursurilor depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a acestei Legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

În speță se constată că, recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023) și a declarat recursul în termen, la 11 ianuarie 2023.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Din conținutul recursului declarat se constată că, partea apărării nu este de acord cu soluția instanței de apel privind casarea sentinței de achitare și condamnarea inculpatului în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, menționând că probatoriul administrat nu dovedește vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii încriminate, iar fapta încriminată acestuia nu întrunește elementele infracțiunii de escrocherie, invocând în acest sens în calitate de temei pentru casarea prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazurile când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Cu referire la critica recurentului privind aprecierea eronată a probatoriului administrat în prezenta cauză de către instanța de apel, instanța de recurs reiterează că, la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond,

aceasta fiind sarcina primordială a lor.

Analizând conținutul materialelor dosarului, completul de judecată concluzionează că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. art.27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere corectă, prin prisma pertinentei, concludenții, utilității și veridicității, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului Nicolaev Vadim în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor Legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, iar instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de către părți, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția.

Completul de judecată respinge ca fiind declarative și iluzorii afirmațiile recurentului prin care susține că instanța de apel nu a fost în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță, or, conform procesului-verbal din 05.07.2022 (f. d. 77 Vol. II), se constată contrariul, și anume că acestea au fost verificate și consemnate corespunzător conform procedurii procesual penale în vigoare.

De asemenea, completul de judecată conchide că, atât inculpatul cât și avocatul acestuia, la etapa finalizării cercetării judecătorești, nu au avut careva completări și replici asupra elementului probatoriu administrat (f. d.77-78 Vol.II), din care considerente nu va susține alegațiile părții apărării în sensul declarat.

Referitor la argumentele recurentului precum că, instanța de apel a apreciat unilateral probele prezentate, luând în considerație doar poziția părții acuzării, fără aprecierea obiectivă a acestora, fiind încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil, prevăzut de prevederile art. 6 CEDO, completul de judecată conchide că, procesul penal în privința inculpatului, s-a desfășurat cu respectarea strictă a prevederilor art. art. 99-101, 314, 315, 414 Cod de procedură penală, probele fiind cercetate sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, hotărârile instanțelor de judecată căpătând forma unor acte judecătorești legale, motivate după forma și conținutul lor.

Cu referire la alegațiile recurentului privind prezența în speță a temeiului de casare prevăzut de art. 427 alin. (1), pct. 8) Cod de procedură penală, completul de judecată notează că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Completul de judecată reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, de către prima instanță, Nicolaev Vadim a fost achitat de sub învinuirea înaintată în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii. Prima instanța a statuat că în acțiunile lui Nicolaev Vadim Iacov lipsește latura subiectivă a infracțiunii, deoarece acțiunile inculpatului nu au fost îndreptate în mod direct sau indirect la comiterea infracțiunii de escrocheriei, respectiv acesta nu a dobândit ilicit bunuri și bani de la partea vătămată. Totodată, a statuat că, relațiile apărute între inculpat și partea vătămată poartă un caracter de ordin civil ce urmează a fi soluționat în modul stabilit de legislația procesual- civilă.

La rândul său, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către partea acuzării, a ajuns la concluzia că prima instanță neîntemeiat a apreciat circumstanțele cauzei privind învinuirea înaintată lui Nicolaev Vadim, considerând că din probele administrate la materialele cauzei rezultă vinovăția lui Nicolaev Vadim în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, iar în acțiunile inculpatului se regăsesc

în totalitate elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

Poziția expusă de către partea apărării, precum că în speță nu sunt întrunite elementele infracțiunii incriminate, completul de judecată o apreciază ca fiind declarativă și neîntemeiată, întrucât a fost susținută prin formulări de ordin general, partea apărării omițând cu desăvârșire argumentarea în acest sens, recursul declarat fiind vag, sub aspectul motivării respectivei poziții.

Totodată, instanța de recurs evidențiază că în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunii imputate inculpatului, inclusiv vinovăția acestuia, iar argumentele recurentului, precum că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, sunt neîntemeiate și contravin actelor cauzei.

În contextul dat, completul de judecată menționează că potrivit considerentelor teoretice, *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute la art.190 Codul penal are un caracter complex: *obiectul juridic principal* îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile; *obiectul juridic secundar* îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere.

Obiectul material al infracțiunii specificate la art.190 Codul penal îl reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal, se manifestă prin: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inacțiuni) – a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică sustragerea lor; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

De asemenea, acțiunea adiacentă se exprimă prin: 1) inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane; 2) această inducere în eroare să fie săvârșită prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate; 3) această inducere în eroare să reclame, după caz, următoarele circumstanțe: eroarea, în care victima este indusă, presupune că la încheierea actului juridic nul sau anulabil a existat o falsă reprezentare referitoare la natura actului juridic; calitățile substanțiale ale obiectului actului juridic; părțile actului juridic (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic); încheierea actului juridic nul sau anulabil a fost determinată de comportamentul dolosiv sau viclean al uneia dintre părțile la acest act.

Latura subiectivă a infracțiunii de escrocherie se manifestă, prin vinovăție sub formă de intenție directă, scopul fiind de cupiditate.

Infracțiunea specificată la alin.(1) art. 190 Cod penal, este o infracțiune materială și se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

Sub acest aspect, completul de judecată atestă că în speță s-a stabilit cu certitudine faptul că, Nicolaev Vadim urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privință naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților actului juridic nul sau anulabil, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului stabilit, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând în calitate de cofondator al SRL „Lombard NG AURZON”, sub pretextul confecționării bijuteriilor din aur, la data de 04.04.2019, aproximativ ora 19:00, a solicitat și

a primit de la cet. Gîrbu Vasile mijloace financiare în sumă de 25 700 lei și obiecte confecționate din aur cu masa de 29,04 gr. în valoare de 12 196,8 lei, pe care le-a însușit, din start neavând intenția de a-și onora obligațiile asumate.

Completul de judecată reține că, intenția inculpatului privind dobândirea ilicită a bunurilor și mijloacelor bănești de la partea vătămată, a fost confirmată prin declarațiile părții vătămate Gîrbu Vasile, care pe tot parcursul judecării cauzei a indicat că, Nicolaev Vadim, abuzând de încrederea sa, a însușit de la el suma de 25 700 lei și obiecte confecționate din aur cu masa de 29,04 gr., în valoare de 12 196,8 lei. Atât banii, cât și aurul i-au fost predate lui Nicolaev Vadim în scopul confecționării unor bijuterii din aur la 04.04.2019, în incinta SRL „Lombard NG AURZON”, amplasat în mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor 49. Tot atunci a fost întocmită și eliberată chitanța nr. 31, prin care Nicolaev Vadim confirmă recepționarea banilor și aurului de la cet. Gîrbu Vasile în scopul confecționării unui lanț și a unei cruci din aur, termenul de predare fiind indicat 25.04.2019.

Partea vătămată a mai declarat că, după expirarea acestui termen nu a fost niciodată telefonat de Nicolaev Vadim și anunțat despre faptul, confecționarea bijuteriilor necesită timp suplimentar, din contra, s-a eschivat să răspundă la telefon, ulterior telefonul a fost deconectat, iar la domiciliu și atelier nu era de găsit. La momentul predării banilor și aurului în atelier era numai Nicolaev Vadim, alte persoane nu a văzut să activeze. Doar după ce s-a adresat cu o plângere în adresa poliției la 30.07.2019, în perioada de 02-06 august 2019, Nicolaev Vadim i-a restituit aurul în starea în care l-a recepționat (29 gr.). Din august 2019 până în prezent doar a făcut promisiuni referitor la restituirea sumei de 25 700 lei. Astfel, partea vătămată a menționat că, Nicolaev Vadim i-a însușit pentru necesități personale suma de bani, deoarece articolele din aur oferite în aprilie 2019, nu au suferit careva modificări (f.d.168-169 vol.I, 74 vol.II).

Declarațiile părții vătămate coroborează cu copia chitanței nr. 321 eliberată de „Salon Atelier de Bijuterii” beneficiarului Gîrbu Vasile, care confirmă faptul că, Gîrbu Vasile la data de 04.04.2019 a predat un lanț din aur cu masa de 60 gr. și o cruce din aur cu masa de 25 gr., precum și a achitat un avans în sumă de 25 700 lei (f. d.36), inculpatul asumându-și angajamentul de a executa lucrările până la 25.04.2019. Însă la data scadentă 25.04.2019, reflectată în chitanță, partea vătămată nu a recepționat bunurile din aur care urmau a fi executate, întrucât inculpatul s-a eschivat cu rea credință de la executarea obligației asumate.

Astfel, prin emiterea chitanței nr. 321 eliberată de „Salon Atelier de Bijuterii”, părții vătămate Gîrbu Vasile i s-a creat credibilitatea asupra caracterului legal de trecere a bunurilor lui Gîrbu Vasile în posesia inculpatului, ceea ce a și pus accentul pe modalitatea de inducere în eroare a părții vătămate de către inculpat, reținută în sarcina inculpatului de către instanța de apel.

Instanța de apel corect a statuat că, inculpatul a urmărit doar scopul însușirii bunurilor cet. Gîrbu Vasile și din start nu a avut intenția de a-și onora obligațiunile asumate, or acesta i-a restituit părții vătămate obiectele confecționate din aur cu masa de 29,04 gr și mijloacele financiare în sumă de 25 700 lei, doar după adresarea părții vătămate cu plângere în adresa organelor de drept, în intervalul de timp 02-06 august 2019, adică doar în circumstanța în care a realizat că este constrâns de amenințarea tragerii la răspundere penală (*plângerea din 30 iulie 2019, f.d.58, vol.I*), circumstanțe ce indică la intenția directă a inculpatului Nicolaev Vadim de a dobândi obiecte confecționate din aur și mijloace bănești prin înșelăciune și abuz de încredere.

Prin urmare, completul de judecată conchide că acțiunile inculpatului nu pot fi apreciate drept o simplă neexecutare în termen a unei obligații civile, cum pretinde partea apărării, întrucât reieșind din probele administrate în prezenta cauza penală se atestă că, raporturile dintre inculpatul Nicolaev Vadim și partea vătămată Gîrbu Vasile poartă un caracter exclusiv penal, la caz fiind constatat cert că, inculpatul a acționat prin inducerea în

eroare, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privință naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților actului juridic nul sau anulabil, cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului stabilit.

Cu referire la argumentele recurentului precum că, instanța de apel nu a luat în considerație faptul că, inculpatul Nicolaev Vadim a restituit bunurile părții vătămate Gîrbu Vasile, ultimul neavând careva pretenții față de inculpat, completul de judecată atestă faptul că alegațiile date au fost abordate de către instanța de apel, stabilind că aceste circumstanțe nu constituie temei pentru pronunțarea unei sentințe de achitare, fiind luate în considerație la individualizarea pedepsei penale.

În acest sens, completul de judecată constată că, în speță, instanța de apel, a constatat gradul prejudiciabil al infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (1) Cod penal, iar faptă imputată inculpatului conține toate semnele caracteristice elementelor infracțiunii și anume: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

Mai mult, la caz se conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, și în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Reieșind din considerentele expuse supra, completul de judecată atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erorile de drept invocate în recurs de către recurent, care ar genera casarea deciziei adoptate în sensul invocat, fapt ce impune soluția inadmisibilității recursului declarat ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E:

Inadmisibilitatea recursului declarat de către avocatul *Mîrzîncu Aurelia* în numele inculpatului Nicolaev Vadim, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2023, în cauza penală în privința lui **Nicolaev Vadim xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Roic-Botezatu Lilia